

Slovak case text

Regional Court in Bratislava 11 October 2005 [26 Cb/114/1995]

Právny odbor: Obchodné právo

Predmet sporu: 265503.55

26CB/114/1995

2Obo/397/2005

R o z s u d o k

Krajský súd v Bratislave sudkyňou Mgr. Soňou Pekarčíkovou v právnej veci žalobcu: L. & C., G. m b.H., H. M. X, . XXXX. W., S. R. R., právne zast.: JUDr. S. U., advokát, N. X, . XXX. XX. B. X, . proti odporcovi: V. V. D., M. X, . XXX. XX B., IČO: 00 XXX. XXX, . právne zast.: JUDr. A. N., advokátka, P. V. XX, . XXX. XX. B., o zaplatenie 6.460, - USD, 45.600, - Sk a 34.621, - Sk s prísl. takto

r o z h o d o l :

Súd návrh v časti o zaplatenie 25, 8 USD z a s t a v u j e.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi na náhradu trov konania sumu 55.459, 20 Sk, k rukám právneho zástupcu odporcu, do 3 dní od právoplatnosti tohoto rozsudku.

Navrhovateľ je ďalej povinný nahradiť trovy štátu na účet Š. P. č.ú.

XXXXXXXXXXXX/XXXX, . VS: XXXXXXXXX. vo výške 3.600, - Sk, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom došlým súdu dňa 21.3.1995 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi práva na zaplatenie 6.460, - USD, 15.010, 10 ATS a 1.620, - DEM i spolu s 18% úrokom z omeškania. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená kúpno-predajná zmluva, na základe ktorej navrhovateľ dodal odporcovi tovar, ktorý tento prevzal avšak kúpnu cenu dodaného tovaru odporca neuhradil. Jedná sa o tieto neuhradené faktúry:

Fakt. č. Tovar vystavená Dlžná suma Splatná

950/91 3703 ks bizam 3.4.1991 12.270, - USD obratom

967/91 1163 ks červených líšok 11.4.1991 14.886, 40 USD obratom

999/91 549 ks jaz. líšok 13.5.1991 7.411, - USD obratom

1028/91 60 kg perz. odpad 28.5.1991 1.620, - DEM obratom

1031/91 pomoc. materiál 31.5.1991 6.120, 50 ATS obratom

73/91 pomoc. materiál 16.8.1991 8.889, 60 ATS obratom

Od dlžnej čiastky USD 34.567, 40 navrhovateľ kompenzáciou odpočítal pohľadávku odporcu v sume USD 28.106, 80. Na rozdiel uplatnený žalobou zaslal navrhovateľ odporcovi upomienku. Ako vyplýva z návrhu vyjadrenie odporcu obsahovalo uznanie dodávky a nešpecifikovateľnú námietku ku kvalite dodávok. Námietka kvality dodávok bola oprávnená len čiastočne, k dodávke zo dňa 3.4.1991, kde navrhovateľ na základe včasnej reklamácie dobropisoval dňa 25.10.1991 sumu USD 2.592, 40 ohľadne 803 ks bizamových kožušín. Keďže odporca žalovanú pohľadávku dobrovoľne neuhradil domáhal sa navrhovateľ ochrany svojich práv súdnou cestou.

Na pojednávaní dňa 2.3.2001 navrhovateľ upravil petit žaloby a to tak, že navrhol súdu, aby zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu USD 6.460 s 18% úrokom z omeškania od 1.11.1991 až do zaplatenia, sumu 1.620, - DEM s 18% úrokom z omeškania ročne od

7.6.1991 až do zaplattenia, sumu 15.010, 10 ATS s 18% úrokom z omeškania od 30.8.1991 až do zaplattenia.

V súvislosti so zánikom meny DEM a ATS navrhovateľ upravil svoj návrh v časti v ktorej si uplatnil žalovanú pohľadávku v týchto menách, pričom prepočet uskutočnil ku dňu 28.2.2002 a svoj návrh uplatnil tak, že sumu uplatnenú v ATS vo výške 15.010, 10 si uplatnil vo výške 45.600, - Sk a sumu 1.620, - DEM si uplatnil vo výške 34.620, - Sk.

Úkonom zo dňa 2.3.2001 zobral navrhovateľ svoj návrh v časti o zaplattenie 25, 8 USD späť, pričom navrhol súdu v tejto časti konanie zastaviť.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ zobral svoj návrh v časti o zaplattenie 25, 8 USD späť, súd konanie v tejto časti zastavil.

Dňa 10.7.1996 vydal tunajší súd v predmetnej veci platobný rozkaz, proti ktorému podal dňa 7.8.1996 odporca odpor.

V podanom odpore odporca namietal, že fyzicky sa u neho ani jedna z uvedených faktúr, ktorých úhrady sa navrhovateľ domáha v tomto konaní nenachádza. Ďalej namieta, že v konaní neboli preukázané doklady, ktoré by preukazovali splnenie dodávky t.j. medzinárodné nákladné listy, návrhy na colné konania a pod. Súčasne odporca vzniesol aj námietku premlčania nároku.

Súd vykonal vo zvyšnej časti dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov, výsluchom účastníka konania ako i výsluchom svedkov. V rámci dokazovania boli predložené tieto listinné dôkazy:

- fak. č. 950/91 zo dňa 3.4.1991 splatná obratom, č. 9671/91 zo dňa 11.4.1991 splatná obratom, č. 991/91 zo dňa 13.5.1991 splatná obratom, 1028/91 zo dňa 28.5.1991 splatná obratom, č. 1031/91 zo dňa 31.5.1991 splatná obratom, č. 73/91 zo dňa 16.8.1991 splatná obratom
- list odporcu zo dňa 6.10.1992 adresovaný navrhovateľovi
- pokus o zmier zo dňa 7.9.1992
- záznam z prejednávania pohľadávok zo dňa 17.10.1991 medzi zástupcami navrhovateľa a Ing. B. za odporcu
- jednotné colné deklarácie
- kniha došlých faktúr
- Stanovy odporcu zo dňa 22.3.1991
- colné faktúry
- prehlásenie M. L. zo dňa 7.4.1999
- 9 ks faktúr spolu s dodacími listami vystavené spoločnosťou S. K. D. B. na odporcu
- fak. č. 4103 zo dňa 10.6.1991 znejúca na sumu 19.924, 80 USD
- dobropis za 803 ks bizamu v hodnote 2.590, 40 USD

Ďalej boli vykonané dôkazy výsluchom svedkov a to: Ing. M. B., Ing. I. Š., I. M., E. F., Ing. J. M..

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril jednak písomne ako i ústne na jednotlivých pojednávaniach a namietal tieto skutočnosti:

Okrem námietok ktoré odporca uviedol vo svojom odpore, ďalej odporca namietal, že u prvých troch faktúr č. 950/91, č. 967/91, 999/91 vznikla zmluva s potvrdením Offerty vo februári 1991, konkrétne návrh zmluvy predkladal navrhovateľ priamo z aukcie v New Yorku v januári 1991 a zo strany odporcu došlo k jej potvrdeniu vo februári 1991. Z uvedeného dôvodu podľa názoru odporcu nie je možné aplikovať Viedenský dohovor - Dohodu OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru, keďže tento sa stal záväzný pre ČSSR až 1.4.1991.

Podľa jeho názoru aplikovateľným prichádza do úvahy Zákon medzinárodného obchodu

(ZMO) kde všeobecná premlčacia lehota je 3 ročná. Za predpokladu kvalifikovaného uznania záväzku sa táto lehota predlžuje na 10 rokov. Ďalej namieta, že navrhovateľ preukazoval splnenie dodávky a právo fakturovať jediným písomným dôkazom, ktorým je uznanie záväzku okrem predložených jednotných colných deklarácií ako i na základe svedeckých výpovedí bývalých pracovníkov odporcu. Takéto dôkazy odporca považuje za nedostatočné. Odporca namieta zaujatosť najmä svedkyne Ing. B., ktorá po odchode zo V. začala pracovať vo firme L. B. s.r.o. Ďalej namietal, že uznanie záväzku je nesporne právny úkon, ktorý zo zákona vyžadoval písomnú formu v zmysle Stanov odporcu a preto bolo potrebné opatriť ho podpismi dvoch členov predstavenstva. Súčasne poukazuje na nezrovnalosti v uznávacom prejave zo dňa 17.10.1991, ktorý hovorí o 2.910 ks koží a ostatné dokumenty hovoria o 3.703 ks koží pri rovnakej cene. Ďalej odporca namietal v zmysle zákona č. 42/1980 Zb. o hospodárskych stykoch so zahraničím v znení neskorších predpisov, že odporca nemal v predmete činnosti zahranično-obchodnú činnosť súvisiacu s predmetom činnosti to znamená, že v čase dodávky žalovaného tovaru nebol oprávnený samostatne vo vlastnom mene uskutočňovať dovoz zo zahraničia. Ďalej odporca namietal, že doklady ktoré predložil navrhovateľ jedná sa o faktúry vystavené subjektom S. B. na odporcu za vyčíňanie koží nie je resp. nemôže považovať za doklady preukazujúce splnenie dodávky zo strany navrhovateľa odporcovi. Odporca spochybňuje aj doklady spoločnosti S. B. o úhradách faktúr za vyčíňanie koží, ktoré predložil navrhovateľ, pričom uvádza, že uvedené faktúry neboli uhrádzané z účtu odporcu. Súčasne odporca namieta aj skutočnosť, že Ing. B., ktorá podpísala uznávací prejav dňa 17.10.1991 bola vo výpovednej lehote, pričom pracovný pomer tejto skončil uplynutím výpovednej lehoty dňa 31.12.1991. Na záver odporca spochybňuje aj výšku uplatneného úroku z omeškania, ktorú si navrhovateľ uplatnil vo výške 18%, pričom má za to, že navrhovateľovi by prípadne mohol vzniknúť nárok na úrok z omeškania len vo výške 4% ročne a nie vo výške 18% tak ako si ho uplatnil.

Na základe vykonaného dokazovania ako i na základe predložených listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Súd má za to, že medzi navrhovateľom a odporcom došlo k uzatvoreniu kúpno-predajnej zmluvy a to ústne medzi zástupcom navrhovateľa a Ing. B. ako zástupkyňou odporcu. Ako vyplýva zo svedeckej výpovede Ing. M. B., ktorá pracovala v čase uzavretia kúpnej zmluvy u odporcu ako predsedníčka výrobného družstva V. k uzatvoreniu kúpnej zmluvy došlo tým spôsobom, že pán L. za navrhovateľa urobil ponuku tovaru ako i ceny pre odporcu. Tento tovar po odsúhlasení ústnom zo strany odporcu bol dovážaný do spoločnosti odporcu buď vlastnými autami pokiaľ sa jednalo o menšie zásielky a pri väčších zásielkach bol tovar dovážaný prostredníctvom dodávateľa teda navrhovateľa.

V danom prípade je potrebné poukázať na to, že zmluva medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená neformálne ústnou formou a teda nebolo medzi účastníkmi konania tým pádom dohodnutý právny poriadok ktorým sa kúpna zmluva bude spravovať.

Z toho dôvodu preto bolo potrebné poukázať na ust. zákona č. 97/63 o Medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (MPSP), kde v § 10 ods. 1 je uvedené ak účastníci nezvolia rozhodujúce právo, ich záväzkové vzťahy sa spravujú právnym poriadkom, použitie ktorého zodpovedá rozumnému usporiadaniu daného vzťahu.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia vzhľadom na to, pokiaľ osobitný predpis neustanovuje inak sa spravídla spravuje po:

a, kúpne zmluvy a zmluvy o dielo právo miesta, kde je sídlo (bydlisko) predávajúceho alebo zhotoviteľa diela v čase uzavretia zmluvy.

Podľa uvedeného ust. je preto potrebné aplikovať právny poriadok predávajúceho, teda v danom prípade navrhovateľa. Jedná sa o Rakúsky právny poriadok.

Podľa hore uvedeného je potrebné na daný právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom aplikovať «Dohovor» «OSN» o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru, ktorý nadobudol v

Rakúskej republike účinnosť dňa 1.1.1989. Rakúska republika k tomuto dohovoru nevyjadrila žiadne výhrady.

Je pravdou, ako uvádza odporca vo svojich písomných vyjadreniach, že Slovenská republika pristúpila k uvedenému «dohovoru» «OSN» o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru, až dňa 1.4.1991 čiže v čase po uzavretí kúpno-predajnej zmluvy.

V danom prípade však táto skutočnosť nemá vplyv na fakt, že daný právny vzťah je potrebné upravovať podľa ust. uvedeného Dohovoru, nakoľko podľa čl. 1 ods. 1 Dohovoru tento dohovor upravuje zmluvy o kúpe tovaru medzi stranami, ktoré majú miesta v rôznych štátoch po a/ ak tieto štáty sú zmluvnými štátmi alebo podľa písm. b/ ak podľa ust. Medzinárodného práva súkromného sa má použiť právny poriadok niektorého zmluvného štátu.

V danom prípade je teda opätovne potrebné poukázať na ust. § 10 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 97/63 Zb. ktorý ustanovuje ako rozhodné právo pre tento typ zmluvy právo predávajúceho teda Rakúsky právny poriadok, pričom Rakúska republika pristúpila k uvedenému dohovoru dňa 1.1.1989 a preto bol tento dohovor pre Rakúsku republiku záväzný.

Podľa čl. 11 Dohovoru Zmluva o kúpe sa nemusí uzavrieť alebo preukazovať písomne a nevyžadujú sa pri nej žiadne iné formálne náležitosti, možno ju preukazovať akýmkoľvek prostriedkami včítane svedkov.

Súd má za to, že v danom prípade navrhovateľ preukázal, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená kúpna zmluva na základe, ktorej dodal navrhovateľ odporcovi tovar, ktorý bol následne vyfakturovaný faktúrami tak ako sú uvedené v návrhu.

Je pravdou, že navrhovateľ preukazoval dodanie tovaru dôkazmi ako sú svedecké výpovede, nakoľko k preberaniu tovaru písomne medzi účastníkmi konania nedochádzalo resp. nebolo v konaní preukázané.

V súvislosti s dodaním tovaru súd poukazuje najmä na svedecké výpovede Ing. B. a p. M., ktorý potvrdili prevzatie resp. dodanie tovaru, ktorého úhrady sa domáha navrhovateľ v tomto konaní. Ďalej súd poukazuje na písomné doklady jednotné colné deklarácie pre priložené faktúry. Nemenej dôležitý je aj poukaz na list zo dňa 6.10.1992, ktorý bezprostredne nadväzuje na pokus o zmier zo dňa 7.9.1992, ktorý položkovite vyčísluje jednotlivý tovar ako i sumy, ktoré za dodaný tovar si navrhovateľ uplatňuje. Ing. I. Š. ako predseda družstva odporcu bezprostredne v nadväznosti na list zo dňa 7.9.1992 uvádza, že materiál, ktorý položkovite uvádzate v liste zo dňa 7.9.1992 súhlasí čo do množstva. Nesúhlasil však s kvalitou dodaného tovaru. Ing. I. Š. ako predseda družstva, ktorý bol oprávnený samostatne konať vo veciach obvyklých za odporcu sám uviedol, že pri odsúhlasení množstva dodaného tovaru zo dňa 6.10.1992 vychádzal z inventúrneho súpisu zásob a po konzultácii s p. T. vedúcim strediska kožušnickeho výroby (viď výpoveď svedka na čl. 125).

Prvotnou otázkou pri riešení daného právneho vzťahu je tá skutočnosť, že odporca vzniesol v priebehu konania námietku premlčania. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ si uplatňuje svoju pohľadávku z faktúr zo dňa 3.4.1991, 11.4.1991, 13.5.1991, 28.5.1991, 31.5.1991 a 16.8.1991.

Súd sa so v znesenou námietkou premlčania musel vysporiadať ako otázkou prvotnou a dospel k tomuto záveru:

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že žalovaná pohľadávka nemôže byť premlčaná, nakoľko na daný prípad je potrebné aplikovať vyhlášku č. 123/88 Ministra zahraničných vecí o Dohovore o premlčaní pri Medzinárodnej kúpe tovaru kde je stanovená 4 ročná premlčacia lehota a z toho dôvodu nemohlo dôjsť k premlčaniu pohľadávok, keďže premlčacia lehota v danom prípade na podanie žaloby uplynie dňa 11.4.1995 a žaloba bola podaná dňa 21.3.1995. Keďže daný právny vzťah je potrebné podľa hore uvedeného upravovať ust. Rakúskeho právneho poriadku je potrebné uviesť, že k «Dohovoru» «OSN» o premlčaní pri Medzinárodnej kúpe tovaru Rakúska republika nepristúpila.

Z toho dôvodu je potrebné i na daný prípad aplikovať «Dohovor» «OSN» o Zmluvách o

medzinárodnej kúpe tovaru.

Podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru pri výklade tohto Dohovoru sa prihliadne na jeho medzinárodnú povahu a na potrebu podporovať jednotnosť pri jeho použití a dodržiavaní dobromyseľnosti v medzinárodnom obchode.

Podľa ods. 2 cit. článku otázky patriace do predmetu úpravy tohto Dohovoru, ktoré sa v ňom výslovne neriešia sa riešia podľa všeobecných zásad na ktorých Dohovor spočíva, alebo ak takéto zásady chýbajú podľa ust. právneho poriadku rozhodného podľa ust. Medzinárodného práva súkromného.

Uvedený Dohovor nerieši problematiku premlčacia a z toho dôvodu je potrebné v zmysle § 10 ods. 2 Zákona č. 97/63 Zb. aplikovať na vznesenú námietku premlčania Rakúsky právny poriadok.

Rakúske právo obsahuje Všeobecné ustanovenia o kúpnej zmluve v § 1053 až 1066 Všeobecného občianskeho zákonníka (ABGB). Aktuálny zákonný text je uvedený v prílohe (príloha./A).

Ak sa pri pohľadávkach z kúpnej ceny jedná o pohľadávky za dodávku tovaru alebo iných služieb podniku v zmysle Živnostenského zákona v obchodnom alebo inom podniku alebo pohľadávky za dodávku poľnohospodárskych výrobkov a výrobkov lesného hospodárstva poľnohospodárskeho podniku alebo podniku lesného hospodárstva premlčacia doba je 3 roky. Premlčanie v zásade začína plynúť v okamihu v ktorom sa právo mohlo prvý krát vykonať. Premlčanie pohľadávky z kúpnej ceny začína plynúť od splatnosti tejto pohľadávky. Keďže dodávky v zmysle podaného návrhu a vykonaného dokazovania boli realizované v čase od 3.4.1991 do 16.8.1991, pričom splatnosť faktúr, ktorými bol uvedený tovar vyfakturovaný bola obratom, súd má za to, že pri aplikácii 3 ročnej premlčacej lehoty sa jedná o oneskorené uplatnenie si práva na súde u najneskôr splatnej faktúry uplynula lehota na podanie žaloby dňa 16.8.1994 a teda navrhovateľ si podal žalobu oneskorene po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty, keďže žalobu podal až dňa 21.3.1995.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na uznávacie prejavy odporcu zo dňa 17.10.1991, ktorý vykonala Ing. B. ako i na uznanie pohľadávok Ing. Š. v liste zo dňa 6.10.1992. Má za to, že ako vyplýva z uznesenia Obvodného súdu Bratislava I Dos37 z 18.7.1991 spôsob podpisovania odporcu bol upravený tak, že družstvo zastupoval a podpisoval predseda a podpredseda spolu s jedným členom predstavenstva, pričom má za to, že z tejto úpravy vyplýva že predseda zastupoval a podpisoval za družstvo samostatne, nakoľko uznanie záväzkov zo dňa 17.10.1991 a 6.10.1992 považuje navrhovateľ za obvyklé konanie vedúceho organizácie, ktoré nevybočuje z obvyklej praxe. Súčasne uvádza, že ak boli tieto osoby oprávnené za odporcu dojednávať obchodné dohody tak tieto dohody a z nich vyplývajúce záväzky mohli aj potvrdzovať a uznávať. Žiadne nové práva a nové povinnosti uznaním nevznikajú.

Podľa čl. 19 Stanov družstva odporcu predseda družstva organizuje a riadi rokovanie a činnosť predstavenstva a bežnú činnosť družstva. Za výkon funkcie zodpovedá predstavenstvu a členskej schôdzi družstva. Predseda družstva plní zároveň úlohy vedúceho organizácie. Podľa čl. 19 Stanov bod 5 v prípadoch, keď je rozhodovanie vyhradené predstavenstvu a právne predpisy stanovia pre právny úkon písomnú formu podpisujú za družstvo vždy 2 členovia predstavenstva, z ktorých jeden musí byť predseda a v jeho neprítomnosti podpredseda družstva. Z uvedeného teda vyplýva, že podpis dvoch oprávnených osôb je potrebný iba pri právnych úkonoch, ktoré vyžadujú písomnú formu. V tejto súvislosti súd poukazuje na Všeobecný občiansky zákonník Rakúskej republiky v ktorom je upravené, že pre uznanie ktoré prerušuje premlčanie stačí vyhlásenie pre ktoré nie je predpísaná žiadna forma a v ktorom dlžník oznámi, že podľa jeho názoru pohľadávka veriteľa skutočne existuje. Pre uznanie v danom prípade postačí, ak uznanie možno vyvodzovať zo správania dlžníka z ktorého sa dá jednoznačne vyvodiť jeho zaviazanosť voči

veriteľovi. V takom prípade potom začína premlčacia doba plynúť od znova. To znamená, že v prípade uznania záväzku začína od momentu uznania plynúť nová premlčacia 3 ročná lehota.

Vzhľadom k tomu, že na uznanie dlhu nie je potrebná písomná forma, súd má za to a v danom prípade sa stotožňuje s právnym názorom navrhovateľa, že uznanie záväzku mohol realizovať predseda družstva samostatne a to v čase, kedy bola predsedom družstva Ing. B. a v čase kedy bol predseda družstva Ing. Š. títo mohli právny úkon uznania záväzku realizovať i samostatne bez spoluúčasti druhého kompetentného pracovníka družstva.

Súd má za to, že v danom prípade k riadnemu uznávaciemu prejavu došlo dňa 17.10.1991, kedy Ing. B. za odporcu uznala pohľadávku navrhovateľa, čo do dôvodu aj rozsahu a preto súd považuje tento prejav vôle za uznanie záväzku.

Vzhľadom k tomu, že k uznaniu záväzku došlo dňa 17.10.1991 od tohto momentu začína plynúť nová 3 ročná premlčacia lehota, ktorá uplynie dňa 17.10.1994. Vzhľadom k tomu, že k podaniu návrhu došlo až dňa 21.3.1995 súd má za to, že i s poukazom na uznanie záväzku zo dňa 17.10.1991 si navrhovateľ podal žalobu oneskorene po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení poukázal na ust. § 94 ods. 3 zákonníka Medzinárodného obchodu č. 101/63 Zb. pričom má za to, že ak povinná osoba uzná oprávnenému právo čo do dôvodu ako aj rozsahu premlčacia lehota je 10 rokov od času keď sa malo plniť alebo keď došlo k uznaniu.

V danom prípade má súd za to, že nie je možné aplikovať ustanovenia Zákona č. 101/63 Zb. o právnych vzťahoch v Medzinárodnom obchodnom styku (zákoník Medzinárodného obchodu), nakoľko podľa § 3 ZMO ak sa má podľa Medzinárodného práva súkromného použiť Československý právny poriadok najmä ak zúčastnené osoby si zvolia Československé právo alebo označia Československé občianke právo ako rozhodujúce pre úpravu právneho vzťahu použije sa výhradne tento zákon, ak ide o vzťah medzinárodnom obchodnom styku v zmysle tohto zákona (§ 2).

Pre daný právny vzťah je potrebné aplikovať právny poriadok predávajúceho teda Rakúsky právny poriadok s poukazom na ust. § 10 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 97/63 Zb.

Podľa § 13 ods. 1 Zákona č. 97/63 Zb. premlčanie záväzkových práv sa spravuje tým istým právnym poriadkom ako záväzkové právo samo.

To znamená, že keď v danom prípade sa na celý právny vzťah aplikuje právny poriadok Rakúskej republiky tak je potrebné aj samotné premlčanie riešiť podľa ustanovení Rakúskeho právneho poriadku, kde je premlčacia lehota 3 ročná na daný právny záväzkový vzťah a po uznaní záväzku začína plynúť nová 3 ročná premlčacia lehota (a nie 10 ročná premlčacia lehota tak ako je uvedené v ZMO).

Navrhovateľ ďalej poukazuje na list zo dňa 6.10.1992 v ktorom podľa jeho názoru Ing. I. Š. ako predseda družstva odporcu uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi. Má za to, že odo dňa 6.10.1992 začína plynúť nová premlčacia lehota.

V tejto súvislosti poukazuje navrhovateľ na čl. 63 ods. 1 a 2 «dohovoru» «OSN» o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru kde podľa odseku 1 predávajúci môže určiť kupujúcemu dodatočne primeranú lehotu na splnenie jeho povinnosti.

Podľa ods. 2 cit. článku predávajúci nesmie pred uplynutím takto určenej lehoty uplatniť svoje nároky z porušenia zmluvy kupujúcim ibaže predávajúci dostane od kupujúceho oznámenie, že nesplní svoj záväzok v tejto lehote. Predávajúci však nestráca týmto právo na náhradu škody spôsobenú omeškaním.

V tejto súvislosti súd uvádza, že je síce pravdou že odporca zo dňa 6.10.1992 uviedol, že materiál, ktorý položkovite súhlasí čo do množstva. Avšak súd poukazuje na posledný odsek listu zo dňa 6.10.92 kde je konkrétne uvedené vzhľadom na to, že celá záležitosť bola vždy riešená bez právnych nástrojov to zn. len ústnymi dohodami medzi P. L. a Ing. B.

doporučujeme Vám pohľadávku usporiadať s Ing. B., ktorá ako vedúca organizácie zodpovedných pracovníkov neinformovala o svojich jednaniach a sama realizovala všetky obchodné transakcie a bola teda aj za ne zodpovedná.

S poukazom na ods. 2 článku č. 63 súd má za to, že v danom prípade nie je možné aplikovať ustanovenie článku 63 ods. 2, nakoľko z uvedeného listu jednoznačne vyplýva nesúhlas odporcu s úhradou pohľadávky, ktorá vyplynula z dodania tovaru to znamená, že súd má za to, že je síce pravdou, že uznávací prejav môže byť realizovaný neformálne, avšak musí niesť aj v tejto neformálnosti určité znaky, ktoré uznávací prejav vyžaduje to znamená, takéto uznanie musí byť jednoznačné z hľadiska uznania dlhu zo strany dlžníka, čo do dôvodu ako aj rozsahu. V danom prípade však uznávací prejav nenesie všetky potrebné znaky kvalifikovaného uznania a preto list zo dňa 6.10.1992 súd nekvalifikoval ako uznanie dlhu zo strany odporcu.

Právo sa premlčí ak sa nevykoná v zákonom stanovenej dobe. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Vzhľadom k tomu, že odporca vzniesol námietku premlčania súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že navrhovateľ si uplatnil svoju pohľadávku na súde oneskorene po uplynutí premlčacej lehoty a preto v zmysle hore uvedeného už súd nemôže takúto premlčanú pohľadávku navrhovateľovi priznať a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súvislosti s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a vzhľadom k tomu, že odporca bol v konaní plne úspešný súd mu priznal právo na náhradu trov konania vo výške 55.459, 20 Sk. Trovy odporcovi vznikli na súdnom poplatku za podaný odpor vo výške 10.620, - Sk a na nákladoch právneho zastúpenia vo výške 44.839, 20 Sk a to takto:

O spísanie odporu (§ 16 ods. 1 písmeno c) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O zastúpenie na pojednávaní dňa 28.4.1998 (§ 16 ods. 1 písmeno d) vyhl. č. 240/190 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O spísanie podania zo dňa 28.04.1998 (§ 16 ods. 1 písmeno c) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk

O spísanie podania zo dňa 02.10.1998 (§ 16 ods. 1 písmeno c) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O zastúpenie na pojednávaní dňa 13.10.1998 (§ 16 ods. 1 písmeno d) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O zastúpenie na pojednávaní dňa 09.03.1999 (§ 16 ods. 1 písmeno d) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk.

O prevzatie a príprava (§ 16 ods. 1 písmeno a) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O spísanie podania zo dňa 01.07.1999 (§ 16 ods. 1 písmeno c) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O zastúpenie na pojednávaní dňa 19.11.1999 (§ 16 ods. 1 písmeno d) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O zastúpenia na pojednávaní dňa 02.03.2001 (§ 16 ods. 1 písmeno d) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O spísanie podania zo dňa 28.03.2001 (§ 16 ods. 1 písmeno d) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O zastúpenie na pojednávaní dňa 03.04.2001 (§ 16 ods. 1 písmeno d) vyhl. č. 240/1990 Zb.) vo výške 2.390, - Sk,

O zastúpenie na pojednávaní dňa 11.10.2005 (§ 14 ods. 1 písmeno d) vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 7.650, - Sk

O 12 x paušál á 100, - Sk (§ 19 ods. 3 vyhl. č. 240/1990 Zb.) spolu vo výške 1.200, - Sk,

O 1 x paušál á 150 (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) spolu vo výške 150, - Sk,
O DPH (§ 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 7.159, 20 Sk.

Trovy právneho zastúpenia na strane odporcu predstavujú v súčte čiastku 44.839, 20 Sk
vrátane dane z pridanej hodnoty.

Trovy boli vypočítané zo sumy 286.379, 20 Sk (34.621, - Sk + 45.600, - Sk + 206.158, - Sk).
Súd nepriznal právnej zástupkyni úkony za pojednávania dňa 2.7.1999 a 30.3.2001, nakoľko
pojednávanie v týchto dňoch sa neuskutočnilo.

P o u č e n i e : P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od
doručenia

rozsudku na Krajskom súde v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému
rozhodnutiu smeruje, v ako rozsahu sa napáda, v čom sa toto
rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho
odvolateľ domáha / § 205 ods. 1 OSP/.

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti,
musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej
veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované.

Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov, tak, aby jeden
rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden
rovnopis, ak je to potrebné / § 43 ods. 2 OSP/.

Krajský súd v Bratislave, dňa 11.10.2005

JUDr. Soňa Pekarčíková

predseda senátu

Za správnosť: Viera Broschová

Krajský súd v Bratislave

Za správnosť anonymizácie: Dagmar Lindnerová